

Sågat
 Sametingsrådet, med støtte fra resten av APs sametingsgruppe, går inn for en offshoreløsning for oljeutvinning på Goliat-feltet i Barentshavet. Begrunnelsen for dette er at en utbygging til havs har minst negative konsekvenser for samiske forhold. Standpunktet er av flere grunner oppsiktsvekkende... Sametingets jobb er å tale samiske interesser på bred front. I Goliat-saken vil det først og fremst si miljøhensyn og sjøsamiske interesser. I det perspektivet er kun et landbasert anlegg akseptabelt. Det vil i praksis si at oljen føres til en terminal på land.

Sågat

KIRKEBAKKEN

Espen Ottosen, redaktør i Utsyn, Misjonssambandet

UTSYN

Den viktigste saken

Sp må vinne fram med før valget i 2009, må være momsfrifakt for frivillige organisasjoner.

Johan J. Jakobsen referert i Stavanger Aftenblad

Sekularismen si slagside vert synleg; nemleg at den forstørrar dei religiøse symbola og gir dei større verdi enn dei hadde i utgangspunktet, skriv *Anne Anita Lillebø*.

Grensa for religiøse ytringar

Kvinner og jenter med hijab har vore overeksponerte for merksemd og tolking dei siste vekene. Dei fleste har innsett at motstanden mot dette plagget i politiet er ein gigantisk projeksjon av ei redsle for religiøse ytringar i det offentlege rom som er hinsides det vi trudde var mogleg i eit passe sekulært samfunn som Noreg.

Grunngjevingane for bruk av hijab er mange, ulike og samansette og dei må lyttast til og diskutert innan ein tek val anten grunngjevingane er spirituelle, politiske eller dogmatiske. Trass Storberget si punktering av ein oppheita debatt bør ein no verkeleg satse på langsiktige dialogar. Det er desse dialogane som dannar grunnlag for at ein blir i stand til å ta politisk kloke val i høve til tru og livssyn i samfunnet.

Eit samfunn som forbyr synlege teikn på religiøs identitet er ingen garantist for rettferd, men kan tvert om bli premissgjevar for urettferd. I Tyrkia har nett hijabbruk vore diskutert i lang tid. Som kjent er hovudplagget forbode ved lov i offentlege institusjonar – universiteta inkludert. No vart det rett nok gjeve løyve til å bære skaut med knute under haka ved ei grunnlovslovendring i februar 2008. Grunngjevinga

er i grove trekk at kvinner har borte skautet til alle tider og at det ikkje er eit religiøst symbol, men eit tradisjonelt tyrkisk plagg. Difor skal ein kunne bære det ved offentlege institusjonar. Hijaben derimot, som er festa med nåler og ligg tettare ikring hovudet er framleis ulovleg.

I haust besøkte eg Det teologiske fakultet ved Marmara Universitetet på austsida av Bosporos i Istanbul. Her hadde ein fått løyve til at kvinner kunne bære hijab sidan fakultetet ligg på eit eige område. På universitetet elles bar dei kvinnelege

INNLEGG

studentane capsar, hattar og luer utanpå hijaben. Dette synleggjorde eit av fleire praktiske grep kollektivt av hijabbærande universitetsstudentar hadde tatt for å kunne bevege seg på området. Sekularismen si slagside vert synleg; nemleg at den forstørrar dei religiøse symbola og gir dei større verdi enn dei hadde i utgangspunktet.

Eit sekulært samfunn må tåle synlege religiøse ytringar i offentlegheita. Ein kan ikkje utan vidare hevde at det er samsvar mellom misjonering og religiøse markørar som hijab eller kross kring

halsen. Heller ikkje at nøytralitet er det same som fråvær av religiøse symbol. Det sekulære Norge er ikkje verdinøytralt og vi kan berre drøyme om at det skal bli det.

Diskusjonar om grensene for religiøse ytringar er viktige for å komme fram til løysingar som fleire partar kan leve med. Det er samtidig grunn til å understreke at dialog er vel så viktig for å skape rom der ein kan formulere seg utan at det skal ligge ei forventning om forpliktande vedtak under. Konklusjonen i høve til kva ein tillet og ikkje av religiøse plagg og religiøse symbol offentleg, vil neppe tilfredsstille alle, men det gjer ikkje samtalene i forkant mindre viktig.

Ei underskrift på Facebook som uttrykk for motstand mot hijab hjå politiet er eit feigt og kjapt tastertrykk. Det krev atskilleg meir mot og tid å finne fram til orda som grunngjev kvifor ein ynskjer løyve til å bære sin hijab – eller er motstandar av det, og å ytre dei. Særleg når ein høyrer til ein minoritet det i stadig større grad blir produsert frykt ikring i samfunnet.

Anne Anita Lillebø, leiar av Dialogsenteret Emmaus i Oslo

Tekstene

■ Morgen: Dan 6,7-12 ■ Kveld: Salme 3

Våg å stå som Daniel

Det finnes ikke vanntette skott mellom politikk og religion. De har tvert imot en usalig evne til å blande seg sammen. Som her – i fortellingen om Daniel, hvor stridens kjerne tilsynelatende er å tilbe kongen eller ikke.

Men bak dette heller merkelige påbudet, ligger en dyp misunnelse mot Daniel og et ønske om å avsløre ham som den fremmede han var. En fremmed hvis dypeste lojalitet ikke hadde kong Dareios som adresse, men den høyeste Gud.

Så ender denne politiske manøveren, som handler om makt og innflytelse, til å bli et spørsmål om religion. Som så mange konflikter etter denne.

ETTERTANKE

Anne Grete Listrøm
 PREST

For hvor mange kriger handler ikke også om hvem som skal ha tilgang på vann, olje eller andre ressurser?

Selv om de offisielt er en «religionskrig»?

Religion og politikk griper ustanselig inn i hverandre. Og kan vel heller ikke annet. For de handler begge om livet vi lever, verdiene vi har,

hensikten og målet med det hele.

Og hva gjør vi når politikken og religionen kommer på kollisjonskurs?

Daniel er tydelig og klar på hva han setter først. Han valgte Gud som øverste myndighet i sitt liv, og lot seg ikke uten videre overtale til å godta at det som er lov er rett. Og at det som ikke er lov er urett.

Lov og rett har i grunn hatt en tendens til noen ganger å skille lag opp gjennom historien, og da gjelder det å være like klartenkt som Daniel. Lov og rett. Politikk og religion. Fortsatt lever de side ved side.

Av Daniel kan vi lære å stå trofast ved vårt valg om hva som er det viktigste.

Anne Grete Listrøm er prest i Tangen menighet i Drammen

LA OSS BE FOR

- Kristent arbeid blant funksjonshemmede
- Jøder
- Folket i San Marino

vl.no/podkast

Lytt til andakten. Abonner på vår podkast.

Daglig bibelvers på SMS: Send **BIBEL** til 1933
 Tjenesten er levert av boomerang media og koster kr. 1,50 per mottatt melding

Frp og vårløsningen

Etter Siv Jensens tale 22. februar fornemmer jeg en endring i det norske mediebildet. Riktignok var de politisk korrekte straks på banen for å sverte Siv og klistre henne opp til nazismen, det mest nedrige debattrikset. Per-Kristian Foss var først ute. Disse radioaktive karakteristikkene har effektivt stoppet munnen på dem som har prøvd seg på kritikk til det multikulturelle eksperimentet. Men de mest utpekulerte og stigmatiserende merkelappene virket ikke denne gangen.

Siv fikk uventet støtte fra nye stemmer. Ikke minst har muslimer gått ut og støttet henne. Personer som har flyktet fra islams totalitære grep, vet hva de snakker om. Disse menneskene er ikke sær-

REPLIKK

lig interessert i at Islamsk Råd og imamer skal være deres talspersoner. De er enig med Siv Jensen når hun sier at radikal islam er en mørk og skummel ideologi, og at Frp driver frihetskamp.

En anelig mengde mennesker har stått oppreist i flere år blant slekt, blant kolleger, blant bekjente og venner. De er blitt diagnostisert som islamofober, rasister og har en lidelse kalt fremmedfrykt. Siv Jensen står likevel i en særstilling blant disse. Hun gjør nå pionerens arbeid. I avisene ser man for første gang at både Frp og Siv Jensen fremstilles fordomsfritt og med genuin interesse. Siv Jensen kan aldri tape debatten om innvandring og integrering, ganske enkelt fordi

hun snakker sant. På sikt er sannheten uovervinnelig.

Jeg forventer ikke at de intellektuelle, det politiske establishment og media vil gi opp sitt eksperiment. Til det er det investert for mye prestisje. Man kan vente seg nye motangrep, men forhåpentlig er det for seint. Folket er i ferd med å våkne. Vårløsningen er begynt!

Gølin Kringen